

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 2 (827)

Gorica - četrtek 7. januarja 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

POGUMNO V NOVO LETO

Primorski Slovenci v zamejstvu stopamo v novo leto 1965 z najlepšimi upi in voščili in predvsem z zavestjo, ponosno zavestjo, da smo in hočemo ostati tudi vnaprej Bogu otroci, narodu sinovi, NIKOMUR HLAPCI.

Naše katoliške in demokratične vrste se postopoma množijo in krepijo. Volitve so pokazale, da nas je samo na Tržaškem in Goriškem dobrih deset tisoč volivcev, zvestih in načelnih, ki bomo lahko tudi vnaprej krepko kljubovali morebitnim viharjem.

NASA NOVA NALOGA

Potem ko smo okrepili svoje vrste in nadaljevali pot, ki smo jo nakazali že leta 1947 ob ustanovitvi samostojne slovenske demokratične politične organizacije Slovenske demokratske zveze tako na Tržaškem kot na Goriškem, — je sedaj naloga naših ljudi, da te uspehe še bolj utrdijo in to ne le v širino, ampak tudi v globino. Zato neprestano poudarjamo, vedno in povsod, da hočemo Slovenci ostati zvesti svoji veri in svojemu narodu.

Povejmo to zlasti tistim, ki bi nas hoteli še naprej raznarodovati. To je naš program, to je bistvo naše slovenske skupnosti!

TRETJE ZASEDANJE VATIKANSKEGA KONCILIA

O čem so pravzaprav škofje na tem zadnjem zasedanju razpravljali?

O raznih in važnih zadevah. Glavni predmet prve razprave so bili nekateri pogledi na Cerkev; nadaljevali so in končali razgovor o škofijskih dušnopastirskih dolžnostih; nadalje so prišla na vrsto: verska svoboda; zadeva judov in nekristjanov, božje razodetje, apostolat laikov, duhovniki in njihova dušnopastirska skrb, vzhodne katoliške cerkve, Cerkev v današnjem svetu (12 dni), misijonska dejavnost Cerkev, prenovitev redovniškega življenja, duhovništvo, krščanska vzgoja, zakrament sv. zakona.

Zaključek vsega tega? Škofje so odobrili Konstitucijo o Cerkvih, Dekreta o ekumenizmu in vzhodnih katoliških cerkvah. Za četrto zasedanje, ki bo pričelo letos 14. septembra, so ostale druge zadeve, ki jih imajo sedaj v pretresu razne komisije, kakor so to že delate v teku zasedanja. Komisije morajo namreč pregledati vse predloge, jih preučiti, popraviti ali celo predelati že predložene načrte in sheme, o katerih so škofje že govorili, in pripraviti potrebna poročila za uvod in pojasnilo.

Konstitucija o Cerkvih je zelo važna. Kaže Cerkev v novi in modernejši luči. Po dolgih teoloških debatah, katerih odmev je bilo slišati pri koncilskih razpravah, so v Konstituciji sprejeti različni teološki nauki in gledanja, o katerih se je veliko govorilo v zadnjih desetletjih. Konstitucija ima osem poglavij. Prvo govori o skrivnosti Cerkev, drugo o božjem ljudstvu, tretje o hierarhičnem ustroju Cerkev in o škofovstvu, četrto o laikih, peto o svetosti v Cerkvih, h kateri so vsi poklicani, šesto o redovnikih, sedmo o eshatološkem značaju Cerkev in njeni povezavi z nebeškim kraljestvom, osmo o Materi božji in njenemu mestu ob Kristusu in v Cerkvih.

Dekret o ekumenizmu daje navodila za delo za zблиžanje z nekatoličani in za zdinjenje. Tretje poglavje dekreta govori o cerkvah in cerkvenih skupnostih, ki so ločene od rimske (pravoslavne cerkve, protestantske cerkvene skupnosti). Dekret o vzhodnih katoliških cerkvah je dopolnilo k dekretu o ekumenizmu in daje navodila, kako naj se katoličani vzhodnega obreda zadržijo do pravoslavni. Čeprav je ta dekret kratek, vendar predstavlja važen korak do večjega zблиžanja s pravoslavni in do zdinjenja.

Konstitucijo in oba dekreta v latinščini je vatikanski list že objavil. Pred kratkim

Izstop Indonezije iz OZN

Indonezijski predsednik pri Združenih narodih je pred dnevi naznanil, da misli njegova država izstopiti iz OZN (Organizacija združenih narodov). Kot razlog je navedel imenovanje sosedne Malezije za nestalno članico Varnostnega sveta po preteku mandata Češkoslovaške. Zaenkrat je ta sklep indonezijske vlade bil sporočen v ustmeni obliki lokalnemu tajništvu, vendar se iz dneva v dan pričakuje tudi formalno pismo sporočilo.

Ta nenavaden sklep indonezijske vlade je presenetil vse države članice OZN, ki izražajo nad tem svoje globoko začudenje, saj gre za prvi primer v dvajsetletni zgodovini te mednarodne organizacije. Prvi je interveniral glavni tajnik U Tant, ki je s posebnim pismom pozval indonezijskega predsednika Sukarna, naj svoj sklep odloži in prekličje ter naj spore s sosednimi deželami uredi z mirnimi sredstvi. Do tega trenutka je U Tantov poziv ostal brez pozitivnega odgovora.

Nad odločitvijo Indonezije izražajo svojo zaskrbljenost tudi številne države tako zvanega tretjega sveta, ki dobivajo čedalje večjo važnost v OZN. Večina opazovalcev si korak Indonezije razlaga tako, da bi se hotela s tem indonezijska vlada rešiti obveznosti, ki izhajajo iz pripadnosti OZN (reševanje sporov z mirnimi sredstvi), ter z nasilnimi sredstvi doseči svoje cilje. Kot znano je Indonezija v skoro vojnem stanju s sosedno federacijo Malezijo zaradi ozemeljskih zahtev. Ze večkrat je poskušala s padalci zasedati južni del otoka Borneo, toda Malezija je ob podpori Anglije vse poskuse zatrla. — Ko je sedaj Malezija nadomestila Češkoslovaško v Varnostnem svetu, je Indonezija uporabila to pretvezo, da uredi svoje hegemonistične cilje v Jugovzhodni Aziji.

Nekateri celo menijo, da za vsem tem leži senca Pekinga, ki ima v indonezijski komunistični partiji svojo močno oporo. Po tej razlagi mora Sukarno slediti komunistom, ker drugače mu lahko odrečejo svojo politično podporo in zanetijo državljansko vojno v državi.

Kulturna „enakopravnost“ v Jugoslaviji

Univerza v Harvardu je vodilna v ZDA in šteje tudi med najslavnejše na svetu. Po drugi svetovni vojni so tudi na njej odkrili pomen narodov vzhodne Evrope, zlasti pa so se vrgli na študij zgodovine in duha slovanskih narodov. Ker je univerza izredno bogata, so ji na razpolago vsa sredstva. Njen slavistični oddelek je sklenil posvetiti posebno pozornost slovanskim narodom na Balkanu, zato bo letos začel izdajati veliko zbirko knjig o jugoslovanski književnosti. Glavna dela jugoslovanskih pisateljev bodo zbrana v dvajset debelih zvezkih.

Začuda pa ni bilo sprejeto niti eno delo slovenskega književnika in urednik zbirke je na vprašanje začel odgovarjati, da ga na slovensko slovstvo nikdo ni opozoril. Vendar je bil pravi vzrok kmalu pojasnjen: glavno besedo s o namreč imeli svetovanci iz Beograda, od koder je prišla celo posebna komisija »strokovnjakov«. V začetku je izgledalo, da bodo vključili celo samo dela srbskih književnikov; ko pa so Hrvati izvedeli, kaj se dogaja, so terjali pravico za hrvatsko književnost, toda so srbski delegati uprizarili bučen »skandal« ter dosegli, da so smeli oni določiti nekaj imen iz hrvatskega slovstva.

Zbirka bo tako izšla brez zastopnikov makedonske in slovenske književnosti in bo to dejstvo ostalo ne samo kulturni, ampak danes predvsem tudi politični škandal, ki bi se mu bilo moč izogniti, če bi kdo vodstvu univerze namignil, da je popolnoma nepotrebno, da univerza žali še dva jugoslovanska naroda, slovenskega in makedonskega.

L. Šk.

Razdeljevanje moke v Rusiji

Najbolj vesel dogodek za sovjetske državljane ob koncu leta 1964 je bilo razdeljevanje bele žitne moke. Vsak član družine ima pravico dobiti 2 kg moke.

Nam na Zapadu se to zdi skoraj nekaj nemogočega ali neverjetnega, da bi država morala racionirati moko kakor med vojno. In vendar je v Sovjetski zvezi stvarnost taka, da je to mogoče. Dejstvo je namreč, da 40 let po boljševiški revoluciji ter 20 let po koncu druge svetovne vojne ni

sovjetsko kmetijstvo v stanju zagotoviti dovolj kruha svojim državljanom, kateri bi po nauku Marksa, Lenina, (Stalina) in Hruščeva morali živeti v največjem izobilju na svetu.

Nazadnje se je izkazalo, da je še dobra moka, ki jo je pridelal ameriški kapitalizem. Bridka ugotovitev je, da, če ne bi bilo tako zvanega kapitalizma, bi sovjetski državljani ne dobili moke za letošnje noveletne praznike. To so dejstva in ne prazne besede.

Kitajska trgovina

Kljub tolikemu lajanju in zaganjanju proti »zahodnemu imperilizmu« od strani pekinške propagande, 60% vse zunanje trgovine komunistične kitajske odpade na zahodne države, od katerih nekatere nimajo z njo sploh rednih diplomatskih odnosov. To je zanimiva ugotovitev, ki izhaja iz podatkov, ki jih je objavila kitajska revija »Politika«.

Prvo mesto v kitajskem uvozu zavzema Avstralija, katera prodaja Peking v glavnem žitarice. Od leta 1960 do danes je prodala Kitajski 8 milijonov ton žita v skupni vrednosti 450 milijonov dolarjev.

Najbolj soliden trgovski partner pa je Velika Britanija, ki izvažna na Kitajsko industrijske izdelke ter stroje za nove tovarne. Računajo, da znaša vrednost teh v letu 1964 56 milijonov dolarjev. Med drugim je Anglija dobavila komunistični Kitajski stroje za izdelovanje umetnih vlaken ter za umetna gnojila. Poleg tega je v minulem letu organizirala v Peking lastno trgovinsko razstavo, katero je obiskalo 90 tisoč ljudi. Kitajci so pokupili skoro vse razstavljene izdelke, katerih vrednost je znašala 33 milijonov dolarjev.

Kar se tiče Francije, je ta v minulem letu izvozila v komunistično Kitajsko za 340 milijonov dolarjev raznega blaga. V glavnem gre za še nedokončne industrijske izdelke ter pol milijona ton žita. Po navezavi diplomatskih odnosov ter odprtju trgovinske razstave po vzgledu Velike Britanije, se bodo

trgovinske izmenjave med Francijo in Kitajsko še povečale.

To so zaenkrat glavni trgovinski partnerji s Pekingom, katerim se pridružujejo novi. Med te vstopa tudi Italija, katera je pred kratkim sklenila prvo redno trgovinsko pogodbo s Pekingom.

Škof in misijonarji umorjeni v Kongu

Iz Konga prihajajo vedno bolj natančne in vedno bolj krvave novice o pokolu misijonarjev in misijonarke.

Dne 26. novembra je bil umorjen škof v Wambi msgr. Wittebols in 18 misijonarjev; med temi en Italijan, ostali so Belgijci in Holandci. Po novem letu je pa pristala na letališču Ciampino pri Rimu skupina redovnic in misijonarjev španske in italijanske narodnosti, ki so ušli gotovi smrti v Rungu (Vzhodni Kongo). Vse so imeli zaprte pristaši filokomunističnih čet generala Gbenye, ki so že določili turo ustrelitve, ob 8^h zjutraj dne 26. decembra. Toda le kake pol ure prej so dospeli beli vojaki v službi osrednje leopoldovske vlade in jih rešili. Med rešenimi je ital. misijonarski brat Karlo Mosca. Ta je izpovedal naslednje:

»Pred enim letom so me izgnali iz Sudana s skupino sobratov. Ustavili smo se v Rungu in tu nadaljevali svoje misijonsko delo. Proti koncu novembra so nas aretirali in opolnočili dne 1. decembra so nas na nekem mostu postrelili in vrgli v reko. Jaz sem bil le ranjen v ramo. Zaradi teme me niso opazili, tako sem spaval po reki in se pozneje ob belem dnevu rešil iz nje. Štiri dni sem se skrival in potepal po pragozdu brez vsake hrane. Končno so me nezavestnega naše sestre dominikanke in me začele zdraviti. Ko sem okrevljal, so me znova aretirali skupaj s sestrami in drugimi misijonarji. Zopet bi moral umreti 26. decembra, a tudi to pot ni še prišla moja ura. Zadnji trenutek so nas rešili beli vojaki.«

S p. Mosco so na mostu reke Bomokandi ustrelili tri njegove sobrate, vsi trije so bili Italijani.

Takih žalostnih novic je zmeraj več; vse si sličejo po metodi in po grozovitosti. Vendar za nas Slovence ni to nič novega; take zgodbe smo neštetokrat slišali med zadnjo vojno. Ista komunistična šola, zato tudi slični uspehi. Čudimo se le, da so še vedno ljudje, ki menijo, da se je komunizem spremenil. Komunizem ima izdelano šolo in taktiko, ki se je z železno vztrajnostjo drži, ker vidi, da je uspešna v izvedbi revolucije. — Kdaj bodo svobodne demokracije to razumele? Najbrž nikoli.

R A Z N O

Zrušila se je komaj posvečena cerkev

V malem mestecu Rio v Mehiki se je med sv. mašo, ki je sledila posvetitvi komaj dograjene cerkve, nenadoma zrušil cerkveni strop in pokopal pod seboj vse vernike. Izpod ruševin so doslej potegnili 70 mrtvih in 36 ranjenih. Med mrtvimi je tudi duhovnik, ki je opravljal sveto daritev.

Podaljšanje blokiranih stanovanj brez poviška

Poslanska zbornica je že odobrila podaljšanje najemniških pogodb za blokirana stanovanja do 31. decembra 1965. Zakon bi moral odobriti še senat, a to se bo zgodilo šele čez dva, tri mesece. Do tedaj ostanejo najemnine blokiranih stanovanj iste kot v letu 1964, to je brez poviška.

Mesec za katoliški tisk

DOBRA REVILJA

Ni dolgo od tega, ko je potrkal na vrata mlad dijak, nižješolec.

»Ali lahko kupim Mohorjeve knjige?«
»Mi je žal, toda jaz nimam na prodaj; jih boš dobil pri msgr. Novaku.«

»Bi pa lahko plačal naročnino za Mladiko?« je tiho pristavil.

»To pa lahko. Toda kdo se naroča?«

»Jaz.«

»In kdo ti je dal denar?«

»Moj je; jaz sem ga dobil.« je pojasnil.

Prav lepo se mi je zdelo, da se nižješolec naroča na Mladiko in posebno se to, da plača naročnino sam od svojih prihrankov. To se danes sliši kot zgodba iz preteklih časov. In vendar je samo takšno gledanje res zdravo. Fant razume, kaj je dobra revija, posebno še slovenska revija.

V naši preteklosti so revije igrale vedno izredno važno vlogo kot morda pri nobenem drugem narodu ne. Revije so nam pomagale ustvariti našo literaturo (Janežičev Glasnik, Stritarjev Zvon, Ljubljanski Zvon, Dom in svet, celjska Mladika); revije so tudi pomagale vzgajati naše ljudstvo in ga oblikovati v krščanskem svetovnem naziranju (Bogoljub, Glasnik Srca Jezusovega, Cvetje sv. Frančiška). Dobrim revijam dolgujemo Slovenci veliko.

Ce je bilo v preteklosti tako, je danes še bolj, posebno še med nami v zamejstvu. Ne moremo izdajati knjig po mili volji, kot jih nismo nikoli mogli v pre-

teklosti. Zato si moramo pomagati z revijami.

V Italiji imamo katoliški Slovenci dve taki reviji: Mladiko za odrasle in Pastirčka za otroke. Obe skušata ohraniti tradicijo naših literarnih in vzgojnih revij. Toda obe se borita z istimi težavami, nimata dovolj denarnih sredstev in pa preozek je krog sotrudnikov. Eni in drugi težavi se da pomagati: pomnožiti je treba število naročnikov in razširiti krog sotrudnikov. Z malo več dobre volje bi to ne bilo težko.

Seveda izgovorov ne manjka. Pri nekem sestanku smo govorili tudi o naših revijah. Zaključek je bil, da bi morali za vsakega tiskati posebno revijo, ako bi hoteli zadovoljiti vse. To je pa nesmiselno. Računajmo z razmerami, v katerih živimo, in zato podpirajmo tisto, kar imamo, tudi če ni povsem po našem okusu. Če bodo revije gospodarsko bolj močne, se bodo tudi zmeraj bolj približale okusu in potrebam bralcev. Znale si bodo tudi pridobiti sotrudnikov in postati bolj »sodobne« kot nekateri želijo. S samim nerganjem in kritiziranjem bomo pa še to ubili, kar smo z velikimi težavami do sedaj ustvarili in ohranili. Ne pozabimo: Naš katoliški slovenski tisk v Italiji živi samo od podpore bralcev in od poštvalnosti sotrudnikov! Uničuje ga pa sabotaža tistih, ki bi mu morali biti prijatelji, a so mu nasprotniki. (r + r)

Misijonska pomoč v obliki avtomobilov in koles

Nemško društvo za motorizacijo v misijonih Miva je v 15. letih svojega obstoja dalo na razpolago številnim misijonskim postajam po vsem svetu 1370 avtomobilov in nad 1000 motornih koles. Vatikanski državni tajnik kardinal Cicognani je izrazil v imenu svetega očeta predsedniku te organizacije patru Schulte globoko zahvalo za plemenito pomoč, ki jo organizacija nudi širjenju evangelija. Ta organizacija ima danes nad 130.000 članov, ki žive v vseh nemških škofijah.

Krščanska ljubezen v dejanju

Katoliška univerza Lovanium v Leopoldvillu je izkazala gostoljubnost protestantski univerzi v Stanlevyville, ki zaradi neredov v tej pokrajini ni mogla pričeti letos s svojimi rednimi predavanji. Tri tedne pred pričetkom akademskega leta je rektor univerze Lovanium ponudil rektorju protestantske univerze na razpolago poslopja univerze Lovanium za vsa doba, ki jo bodo zahtevale sedanje okoliščine. Slovesna skupna otvoritev obeh univerz se je vršila dne 27. oktobra 1964.

Katoliška Cerkve na Formozi

Kakor navajajo statistični podatki Kongregacije za širjenje vere, je na otoku Formozi, kjer je 11 milijonov in pol prebivalcev, 265.564 katoličanov. Katehumenov je 46.462. V zadnjem letu misijonske dejavnosti so na otoku podelili zakrament sv. krsta 16.968 odraslim, število duhovnikov se je povečalo od 700 na 712, število redovnic pa od 656 na 716. Katehistov je 1256, 115 manj kot lansko leto. Katoliška Cerkve ima na Formozi sedem cerkvenih okrožij, eno nadškofijo in šest škofij. Strani od teh so v celoti zaupane kitajskim svetnim duhovnikom.

Katoličani pomagajo

50.000 mark je poklonila podporna ustanova nemških katoličanov Misericord mednarodni Karitas za številne žrtve velikih poplav v Južnem Vietnamu. Ameriška katoliška podporna ustanova pa je s svoje strani poslala v Saigon ogromne količine zdravil in živil.

Misijonski uspeh na otoku Floresu

Velik uspeh je dosegla Cerkve pri svojem misijonskem delu v zadnjih 50 letih na otoku Flores, kjer je 1.028.000 prebivalcev. Od njih je že 67% katoličanov. Leta 1914 je bilo tam komaj 28.422 katoličanov, danes jih je pa 691.936. Otok Flores pripada Indoneziji.

Otok duhovniških poklicev

Indonezijski otok Bali ima največ duhovniških poklicev. En duhovniški poklic pride na 73 vernikov. Od 5.300 katoličanov na otoku se jih 73 pripravljajo na duhovniški stan.

Pogrebi za vse enaki

Belgijski kardinal Suenens je izdal posebne določbe za pogrebe v njegovi škofiji. Pogrebi naj bodo za vse enaki: enako zvonenje, enako število sveč od krsti in na oltarju, enaka pogrebna slovesnost, enako število duhovnikov. V cerkvi mora odpasti vsak okras. Pogreb je z mašo in med mašo naj bo nagovor, ki naj služi za razlago, kako Cerkve pojmuje smrt. Tisti, ki se pogreba udeležijo, naj duhovnika pri maši spremljajo z molitvijo, pesmijo in naj pristopijo k sv. obhajilu.

V Italiji preveč škofij

Zdi se, da so v teku stvarne priprave za preureditev števila italijanskih škofij. Po konkordatu med Sveto Stolico in Italijo iz leta 1929 bi moralo biti v Italiji toliko škofij kakor provinc; teh je sedaj 92, škofij pa 279. Ukiniti bi morali torej 187 škofij. Delo ni lahko, a potrebno, ker preveliko število škofij in škofov v marsikateri zadevi omejuje plodno dušnopastirsko delo. Ker je število škofij veliko, jih je zato med njimi skoraj 100, ki nimajo niti 40 župnij.

Cerkve v Zambiji

V novi afriški državi Zambiji, nekdanji Severni Rodeziji, je od 3.497.000 prebivalcev 535.000 katoličanov in 88.000 katehumenov. Prvi katoliški misijonarji so prispeli v Severno Rodezijo leta 1879. Cerkveni okrožij je tam devet: ena nadškofija, sedem škofij in ena apostolska administratura. Osebe, ki se posveča apostolatu, sestavlja 347 duhovnikov, 11 bratov, 437 redovnic in 834 katehistov.

Umrl je Ivan Grafenauer

Staro leto je s seboj odpeljalo tudi profesorja in slovstvenega zgodovinarja Ivana Grafenauerja. Učakal je lepo starost skoro 85 let.

Rodil se je na Koroškem v Ziljski dolini v Veliki vesi pri Brdu 7. marca 1880. Po končani gimnaziji v Beljaku je šel na Dunaj študirat slavistiko in germanistiko. Prvo službo je dobil na gimnaziji v Kranju, pozneje pa je prišel na gimnazijo v Ljubljano in ostal tu do smrti. Od gimnazijskega profesorja se je povzpela do profesorja na univerzi in bil kot tak upokojen.

Profesor Ivan Grafenauer je bil izrazit šolnik in znanstvenik, ki se ni vtičal v dnevno politiko. Veliko se je bavil z zgodovino slovenskega slovstva in napisal zelo posvečen šolski priročnik »Kratka zgodovina slovenskega slovstva«, ki je izšel leta 1920 in je do sedaj gotovo najboljša te vrste knjiga za srednje šole. Skoda, da je pozneje ni ponatisnil in raztegnil tudi na novejšo dobo. Tako bi imeli dober šolski učbenik, ki ga še vedno zamažajo čakanje.

Marijina cerkev v Logu pri Vipavi

V zvezi z izrednim dogodkom škofovskega posvečenja, ki ga je v Logu pri Vipavi dne 6. septembra prejel dr. Janez Jenko, bo prav, če se seznanimo z zgodovino tega Marijinega svetišča.

Cerkvi Matere božje v Logu lahko sledimo več stoletij nazaj. Ze v desetem stoletju, ko so se začeli uveljavljati oglejski očaki, dobimo nekaj podatkov o Logu.

Po ustnem izročilu je stala tu kapelica že v času cesarja Teodozija (380-397?). Pravi, da je ta pobožni cesar molil na tem kraju, medtem ko so se njegovi vojniki bojevali zoper upornika Evgenija, ki je z veliko vojsko nadlegoval Vipavsko dolino. Stari cerkveni pisatelj: Teodoret, Sokrat in Sozomen pripovedujejo, da cesarjeva molitev ni bila brezuspešna, kajti vzdignila se je strašna burja, ki se je zagrizla v sovražno četo in vojakom trgala ščite iz rok.

Leta 1445 je dal zadnji goriški grof Leonard podreti staro cerkvico in sezidal novo, večjo in ji oskrbel duhovnika.

Turška sila, ki je zadela v zelo hudi meri Vipavsko dolino leta 1477., je novo cerkev uničila. Milostni Marijin kip so v prvi naglici shranili na utrjenem hribu svetega Pavla na Planini (eno uro proč od Loga). Ker pa je bil ta hrib premalo zavarovan, so prenesli Mater božjo v močnejše utrjeni Tabor na Erzelju. Po odhodu Turkov, ki jim je načeloval Omar beg, so jo pa Vipavci spremljali v veseli procesiji nazaj na njen popravljeni dom v Logu.

Ko so Turki odšli, je vladal na Vipavskem mir, toda ne dolgo. Nastala je Benečanska vojna, ki sta jo občutila tudi Log in Vipava; potem je Lutrova kriva vera kalila katoliško edinstvo. Sam Primož Trubar, oznanjevalec krive vere, je prišel zadnje nedelje v novembru leta 1563 v Vipavsko dolino, toda do Loga pa ni prišel.

Sedanja monumentalna zgradba je iz 17. stoletja. Na starem stolpu stoji letnica 1619. Cerkev je dolga 39 m in široka 10 m. Ima pa še osem stranskih kapel. Klasični stebriščni oltar je iz belega marmorja. Sklesal ga je leta 1802 v Benetkah mojster Geraldo. Plošča ob oltarju poroča, da ga je postavilo hvaležno vipavsko ljudstvo. Tolažnici žalostnih ga je posvetil tedanji goriški nadškof Jožef Valant. V Vipavi je bil za dekana župnik Stekar. Kakor pripoveduje Matija Vertovec, je ta oltar stal 4.000 goldinarjev (kar je bilo za tiste čase precejšnja vsota).

Od leta 1809-1813 so na Vipavskem gospodovali Francozi. Prve dni oktobra leta 1813 so po Rebernicah v Vipavsko dolino pridrveli avstrijski huzarji. Med njimi se je najbolj odlikoval Pavel Rostos, ki je sam podil 7 konjenikov in 60 pešcev. V Logu so ga iz zasede (iz kope koruzne slame) Francozi ustrelili dne 4. 10. 1813. Dobil je 30 krogelj. Kot junaškemu borcu mu je avstrijska vlada na tistem mestu postavila spomenik. Vojak izklesan iz kamna, katerega so Italijani po prvi svetovni vojni podrli. Ostal je le podstavek z napisom, ki stoji še danes.

Iz zgodovinskih virov ni razvidno, da bi bila cerkev ob tej vojni kaj poškodovana.

Vso cerkev je s freskami poslikal s prizori iz Marijinega življenja slikarski mojster Goldenstein iz Salzburga (1841-1844). Podobe so izdelane na mokri omet. Na stropu prezbiterija je upodobljeno Marijino kronanje; na stenah pa sledeče slike: Marijino oznanjenje; angel naznanja pa-

stirjem Jezusovo rojstvo; sveti Trije kralji gredo k jaslicam; angel se v spanju prikazuje svetemu Jožefu. V ladji kaže glavna stropna slika Gospodovo spremenjenje na gori Tabor (umetnina prve vrste); ostale podobe predstavljajo štiri evangeliste in cerkvene očete. V kapelah so tudi slike istega mojstra. Vse to je naslikal Fr. Kurz v Thurn Goldenstein brezplačno Materi božji v čast.

Oltarno sliko Matere božje z Detetom v naročju je naslikal leta 1861 akademski slikar Mihael Stroj.

Orgle so Goršičeve; imajo 25 pojočih sprememb.

Od leta 1867 do 1874 so po načrtih vipavskega dekana Gabrijana in pod vodstvom Mihaela Blažkota iz Lokavca podaljšali cerkev za orglarski kor ter izdelali novo pročelje, nad katerim se dviga nov mogočni zvonik, ki meri 56 m, s križem vred pa 60 metrov.

Ob 1100 letnici svetega Cirila in Metoda leta 1963 je slikar Molč naslikal fresko na stropu, ki je bil pred dobrimi 90. leti podaljšan. Slika predstavlja svetega Cirila in Metoda ter škofa: Slomška in Barago.

Glavna praznika sta bila in sta še vedno Veliki in Mali Smaren, ki sta vedno prabila v Log množice vernikov. Tam so se vršili tudi razni shodi; po prvi svetovni

vojni tudi marijanski kongres, ki je pritegnil od blizu in daleč mnogo Marijinih častivecev k Materi božji v Log. Največja med vsemi pa je bila 15. avgusta leta 1872 takozvana Pijeva procesija; zbralo se je okrog 16.000 ljudi. Takega romanja nista videla ne prej ne poslej goli Caven in sivi Nanos.

Po drugi svetovni vojni je vipavski dekan Ignacij Breitenberger vpeljal prošnje-procesije, ki se vrše od maja do novembra vsako prvo nedeljo v mesecu. Tudi pri teh procesijah, ki se ponavljajo že skoro dvajset let, je udeležba vedno obilna. Zunanje lice shodov v Logu pa se je spremenilo: ni več piskanja in kričanja kramarjev, ker ni več sejma — in prav je tako. V Logu se zbira le množica ljudi k molitvi. Procesija se razvrsti v vijugah po cerkvenem zemljišču in molji in poje.

Pred leti so v vrsti nasadili mlade sadike topolov in z njimi nekako naznačili pot po kateri naj se premika procesija. Danes so ti topoli že krepka drevesa, ki brez opornih kolčkov kljubujejo burji, ki se s hudimi sunki zaganja s Kovka po dolini. Morda so prav te prošnje-procesije brez kriča in piskanja tako ugajale Bogu in Mariji, da je to svetišče 6. septembra 1964. prejelo visoko odliko: škofovsko posvečenje ob vznožju belega oltarja Tolažnice žalostnih. T.C.

Velikonjeva literarna nagrada

Obletnico mučeniške smrti pisatelja Narthe Velikonja bomo obhajali v drugi polovici junija 1965, izid nagrade pa bo objavljen ob božiču 1965. Nagrada znaša v skupnem znesku 100.000 argentinskih pesov, t. j. 400.000 lir. Veljal bo naslednji pravilnik:

1. Nagradj sta dve, in sicer v zneskih 60.000 in 40.000 ag. pesov;

2. Prispevki morajo biti izvorna dela, ki še niso bila objavljena ali delno izvajana (roman, drama, zbirka novel ali pesmi, zbirka esejev);

Sodelovati more vsak kjerkolj živeči slovenski književnik;

4. Rokopise je treba poslati do 31. oktobra 1965 in sicer v dveh na stroj tipkanih izvodih na naslov: Slovenska kulturna akcija - Velikonjeva literarna nagrada - Ramón Falcón 4158, Buenos Aires, Argentina;

5. Rokopisi morajo biti opremljeni s šifro. Pravo ime ali psevdonom, katerega nosilec pa mora biti znan vsaj enemu članu razsodišča, je treba poslati v rokopisu priloženi zapečateni kuverti, ki nosi isto oznako kot rokopis. Kuverte se odpro na dan razglasitve, t. j. dne 22. decembra 1965. Objavljena bodo samo imena nagradjenih avtorjev, ostali rokopisi ostanejo na uporabo piscem. Slovenska kulturna akcija pa lahko z avtorjem dovoljenjem objavi tudi nenagradjeno delo;

6. Pod psevdonomom poslano in nagradjeno delo se more tudi pod psevdonomom izdati, če avtor to želi;

7. Nagrade so izplačljive v Buenos Airesu;

8. Sodelujoči pristanejo na to, da bodo nagradjena dela izdana v književnem programu Slovenske kulturne akcije za leto 1966 ali kasneje. Nagradjena dramska dela bodo po možnosti tudi uprizorjena. Za oboje bo dobil avtor še redni honorar za ložbe;

9. Materialistično usmerjena dela ne pridejo v poštev pri razpisu leposlovne nagrade;

10. Imena članov žirije bodo pravočasno objavljena;

11. Glasovanje razsodišča je tajno. Član razsodišča ne more sodelovati pri razpisu literarne nagrade;

12. Razsodišče ima pravico razglasiti prvo ali drugo nagrado za nedoseženo, če misli, da predložena dela ne ustrezajo potrebni merili kakovosti. Prav tako ima pravico obe nagradi združiti.

Buenos Aires, dne 15. septembra 1964.

Slovenska kulturna akcija

Krščanska dobrotelost v Franciji

Ob priliki Dneva krščanske pomoči je pariški nadškof kardinal Feltrin izdal poziv, v katerem je povabil vernike k vedno večji, uspešnejši in vseobsegajoči dobrotelosti. V okrožnici Ecclesiam Suam, je dejal kardinal, je papež Pavel VI. dal velik poudarek dobrotelosti. »Krščanska pomoč« želi s svoje strani odgovoriti papeževi želji s službo v korist vernih in s konkretnimi pobudami. V svetu, kakršen

je sedanj, preprosta osebna pomoč ne zadostuje več. Potrebno se je zateči k organiziranim oblikam, če hočemo v resnici pomagati številnim potrebam v družbi. To je tudi cilj, ki si ga je zastavila »Krščanska pomoč«. Ta velika francoska katoliška karitativna organizacija je v enem letu nudila brezplačno milijon jedilnih obrokov sto tisoč romarjem, ki so bili nastanjeni v dobrodelnem naselju v Lurdu. Deset milijonov frankov so razdelili 6000 majhnim središčem za prvo pomoč v Afriki; 48.350 darilnih paketov so poklonili za božič 1963 stariim ljudem, bolnim otrokom in pripornikom, in to ne samo v Franciji, marveč tudi v Betlehemu in Nazaretu. Novo podporno mesto bodo letos za božič odprli v Jeruzalemu. Ob priložnosti mednarodnega evharističnega kongresa v Bommayu se je francoska katoliška pomoč na željo papeža Pavla VI. udeležila svetovne denarne zbirke, ki je imela namen zagotoviti v teku kongresa hrano otrokom najbolj revnih razredov v predmestjih indijske prestolnice in zgraditi takoj po končanem kongresu medicinsko fakulteto v Bangalore, ki naj bi poskrbela za zdravnike in bolničarje v tem predelu.

DIALOG

sodobnega človeka

MALODUSEN KRISTJAN:

»Tisti, ki se ne ozirajo na Boga in ga celo žalijo s težkimi grehmi, uživajo v izobilju na račun drugih časne dobrine.

Jaz pa, najsi hodim vsak dan v cerkev, sem vedno bolan; drugi medtem norijo, ropajo, pa so veseli ter živijo v izobilju; dobro se jim godi.

Toda socializem bo te krivice odstranil. Res se sicer ne ozira na vero, a delavca brani. Zato upam, da bo pomagal tudi meni in na sploh našemu zatiranemu človeku.«

CERKEV MU ODGOVARJA:

»Ali si res samo nagrade od Boga želiš? To bi bil prav nič lep egoizem. Če ti je Bog dal milost, in to zastonj, tedaj ga ljubi zastonj! Ne ljubi Boga zaradi plačila: On sam bodi tvoje plačilo.« (Avg., kom. Jn III, 21)

Prebiraj besedo našega Boga v pismu in izročilu ter v cerkvenem nauku. Svet je lep, še posebno odkar ga je Kristus odrešil. Poskrbi tudi ti, da bo po tvoji veri tak, kakršnega ga je Bog hotel. To je milost.

Ne bodi malodušen, ampak delaven. Tudi socialisti in komunisti so bolni in umirajo. Zato bodi pravičen pri svojem delu, do svojih tovarišev, do vseh. Milost je naloga, da spreminjaš svet krivice in sovraštva v svet pravičnosti in ljubezni ter si ne poželiš krivičnega plačila nasilnežev. Tedaj se ne boš zanašal na druge, še najmanj na socializem. Sam delaj in pomagaj dati svetu krščanski obraz!

ZA NABREŽINO

Po upravnih volitvah dne 22. novembra je takoj nastalo vprašanje sestave bodočih občinskih odborov v okoliških občinah in sestave pokrajinskega odbora. Položaj je bil jasen le v repentabruški in zgoniški občini. V prvi je zmagala lista Slovenske skupnosti, v drugi pa »demokratska« lista, v kateri imajo večino komunisti. Zelo zamotan je položaj v devinsko-nabrežinski občini, težaven pa v pokrajini, Dolini in Miljah. Doslej so izvolili župana in občinski odbor samo v Repentabru. Po daljših razgovorih in pogajanjih vse kaže, da bo Italijanska komunistična partija sestavila občinska odbora z Italijansko socialistično stranko v Miljah in Dolini. Preostaneta torej tržaška pokrajina in devinsko-nabrežinska občina.

V pokrajini je možnih več rešitev, (če bi pritegnili v odbor Italijansko liberalno stranko), verjetni pa sta le dve, če hočejo obdržati sredinsko levico. Stranke sredinske levice imajo 11 svetovavcev, opozicijske stranke pa 12 od skupnih 24. Sredinska levica lahko sestavi odbor le s podporo svetovavca Slovenske skupnosti. Če Slovenska skupnost ne sodeluje, bo imenovan komisar in bodo razpisane nove volitve v pokrajinski svet.

Ceprav je prišel trenutek, ko je treba urediti celotno vprašanje slovenske manjšine v Italiji (pri čemer imajo besedo tudi Slovenci, iz goriške in videmske pokrajine), se vrtijo glavni razgovori in zlasti časopisne polemike okrog devinsko-nabrežinske občine. Tam imajo Krščanska demokracija 7, Italijanska komunistična partija 6, lista Slovenske skupnosti 3, Italijanska socialistična stranka 2, PSDI 1 in PLI 1 svetovavca. Svetovavcev italijanske narodnosti je 12, svetovavcev slovenske narodnosti 8. Za sestavo občinskega odbora je možnih več rešitev, praktično pa prideta v poštev predvsem dve: ljudska fronta (Italijanska komunistična partija, Italijanska socialistična stranka in Slovenska skupnost) ali sredinska levica (Krščanska demokracija, Italijanska socialistična stranka, PSDI in Slovenska skupnost). Jeziček na tehtnici je Slovenska skupnost, ki je šla na volitve z jasnimi programom, katerega prva in poglobljena točka se glasi: zaradi posebnega položaja, v katerem se nahaja devinsko-nabrežinska občina, se bodo kandidati Slovenske skupnosti z vsemi zakonitimi sredstvi odločno upirali nadaljnjemu umetnemu spreminjanju etnične sestave občine. To je pogoj, pri katerem Slovenska skupnost vztraja. Zato ne more sodelovati pri nobenem odboru, ki ne bi zajamčilo, da se umetna kolonizacija vseh slovenskih krajev ustavi, in ki ne bi dokazal, da ima tudi zadostno moč in možnost za izvedbo tega jamstva.

NETOCNOSTI

»PRIMORSKEGA DNEVNIKA«

»Primorski dnevnik« je v nedeljo 27. decembra v članku z naslovom »Za Nabrežino zagrešil več netočnosti. Netočnosti, da se v zasnovi članka, ki predpostavljajo, da se je PSI glede Nabrežine že odločila samo za eno pot, to je za ljudskofrontaški odbor s KPI, medtem ko se dejansko resno pogaja z KD (krščansko demokracijo) za sodelovanje v sredinsko-levičarski ujedini.

Najprej načelna ugotovitev: stranke in skupine, ki sestavljajo slovensko skupnost, dobro vedo, da »gre za pomemben, če ne zgodovinski korak ter za zelo veliko in težko odgovornost«. Se več: Slovenska

skupnost je za našo manjšino neobhodno potrebna politična sila, je slovenska vest Italijanski komunistični partiji, Italijanski socialistični stranki, Krščanski demokraciji in še komu drugemu, ki je morda »Primorskemu« bliže kakor nam. Zato nam takšen pouk ni ravno potreben.

Volilni izidi v nabrežinski občini so v narodnostnem pogledu žal drugačni, kakor jih slika omenjeni članek. KPI, PSI in Slovenska skupnost so res dobile 2.288 glasov proti 1.795 glasovom ostalih strank, toda veliko glasov KPI in PSI je italijanskih in na njihjih listah so izvoljeni 4 Italijani, tako da Slovenska skupnost mora iti z Italijani, pa naj se odloči za takšno ali drugačno rešitev. Koalicija, ki je doslej upravljala občino, je bila KPI-USI-SDZ. V vsaki bodoči koaliciji bodo po »zaslugi« Italijanske komunistične partije in Italijanske socialistične stranke nujno Italijani, (neglede na dejstvo, da sta ti stranki odvisni od italijanskega vodstva), tako da žal izključno slovenska uprava občine ni več možna. Pripomnimo naj še, kako je »P.d.« 22. novembra pozval slovenske volivce, naj volijo napredne in demokratske kandidate in ne, naj volijo slovenske kandidate.

»Primorski« trdi, da je stališče PSI »jasno«. To ne drži. Vodstvo PSI se ni odgovorilo na pismo Sveta Slovenske skupnosti, ki zahteva od PSI in KD za primer morebitnega sodelovanja jasna jamstva glede štirih točk, med katerimi je zelo važno zagotovilo, da je treba narediti konec umetnemu raznarodovanju slovenskih krajev. Vemo, da je za dosedanje raznarodovanje odgovorna Krščanska demokracija; odgovorna pa je tudi Italijanska socialistična stranka, prvič zato, ker je vladna in je za njeno delo odgovorna, in drugič zato, ker je socialistični minister Pieraccini dal znani ukaz, naj se pospeši postopek za gradnjo begunskega naselja v nabrežinski občini. Italijanska socialistična stranka je torej že dala »odvezo« za dosedanje umetno raznarodovanje slovenskih krajev, medtem ko je

Slovenska skupnost ni in ne bo nikdar dala, pač pa ga hoče vsaj za bodoče preprečiti. In preprečiti ga je treba pri tistem, ki ima platno in škarje v rokah. Potrebna so stvarna jamstva. Če je »Primorski« morda bolje informiran in lahko pokaže jamstva, ki jih lahko nudi kdo drug n. pr. na osnovi Londonskega sporazuma, naj pride z besedo na dan.

Odgovor tržaškega komiteja Italijanske komunistične partije nas vsaj v sedanji obliki ne more zadovoljiti. Je preveč megljen, brez argumentov in ne pove, kako bi lahko stvarno zajamčilo izvedbo slovenskega narodnoobrambnega programa. Priznati je treba, da je to za KPI kot opozicijsko stranko skrajno težko, če že ne nemogoče.

Slovenska skupnost je imela doslej neuradne stike z voditelji Krščanske demokracije, KPI in PSI. Vsem je naslikala svoj program. Ker še od nikoder ni došla točnega odgovora, se ni mogla odločiti. Zaradi tega njeno stališče nikakor ni »meglono in dvoumno«, pač pa dosledno. Ko bo imela v rokah otipljiva jamstva, bo lahko pričela z uradnimi pogajanja in takrat bi prišlo na vrsto tudi vprašanje slovenskega župana v Nabrežini. Vsekakor se da zdaj še marsikaj rešiti; čez pet let bo morda že prepozno. Sicer pa naj bo »Primorski« miren. Slovenska skupnost hoče preprečiti »etnični most med Trstom in Italijo«, nad čimer so menda že obupali nekateri, ki bi po mednarodnih dogovorih mogli dvigniti svoj glas. Dosedanja nabrežinska občinska uprava je doslej ta razvoj predvsem na pritisk svetovavcev SDZ in kasneje Slovenske skupnosti zadrževala, ni pa ga mogla preprečiti.

Na koncu je treba poudariti, da danes diskusije o slovenski problematiki ne moremo omejiti na Nabrežino, ampak mora zajeti vsa vprašanja slovenske manjšine. In tudi o tem se morajo izjaviti vse stranke.

J. N.

Avtocesta Trst-Benetke

Razširitev cestnega omrežja je danes ena glavnih postavk v državnih izdatkih. Ob vsakem kongresu, na katerem se zberejo industriji, trgovci in turistični voditelji, je vedno ena glavnih točk razprava o razširitvi cestnega omrežja. Še do nedavnega je gospodovala na področju prometnih zvez železnica. V povojnem času in predvsem v zadnjih letih je pa avtomobilski promet dosegel nepričakovan razvoj.

Zato je danes zelo aktualno vprašanje prometnih zvez v naši deželi. Omrežje državnih cest meri 400 km, pokrajinskih pa je na Tržaškem 103 km, na Goriškem 134 km, na Videmskem pa kar 1300 km. Poleg teh so še medkrajevne občinske ceste (na Tržaškem 268 km, na Goriškem 441 km, na Videmskem pa 2720 km). Manj važne zveze predvsem v goratih predelih niso vštete.

Omrežje avto-cest se je v zadnjih letih v Italiji znatno povečalo. Na žalost pa so ostali naši kraji in predvsem Trst, kot prestolnica dežele, odrezani od tega omrežja, ki se dejansko zaključuje pri Mestrah. Pri tem se vidi, kako je potrebno dokončati na novi avtocesti Trst-Benetke z odcepom proti Vidmu in Gorici. Ta nova

avtocesta naj bi tudi pospeševala razvoj gospodarskega stanja v novi deželi Furlanija-Juljska Benečija. Se več, povezovala bo Trst in Benetke, kot glavni pomorski luki, z avstrijskim in jugoslovanskim omrežjem avtocest. Nova cesta, ki je tako potrebna tudi z ozirom na sedanjo lego Trsta, naj bi stala skupno 30 milijard lir, od katerih naj bi 8 in pol milijarde prispevala država, vse ostalo pa bo potrebno urediti s posojili, za katera bodo jamčile krajevne uprave in članice družbe »Avtovie Venete«.

ZA DOBRO VOLJO

Vsakemu po njegovih potrebah...

Mad razpravo o zunanji trgovini v beograjski skupščini so nekateri poslanci ugotovili, da je jugoslovanska industrija že prešla v dobo komunizma, čeprav več uvaža kot izvažca. Ideolog Veljko Vlahović je brž ugotovil, da ta šala ni brez osnove, kajti »jugoslovanska industrija izvažca po možnostih, uvaža pa po potrebah.«

★

Krojač svojemu vajencu: »No, Pavle, ali si dobil denar od Peteršiljkovih?«

rici nekje meja tik preko pokopališča in da stoji prav na nekem grobu razmejitevni napis: Italia-Jugoslavija.

NA PRAGU NOVEGA LETA

Dušebriznik je še dolgo v noč premišljeval vse, kar je slišal in govoril v gostilni. Vedno večji dvomi so se mu zbuvali glede resničnosti Bogatajeve vesti. Iz nič kaj prijetnih slutnj ga je opolnoči predramil Tratnikov zvon, ki je naznanil konec starega in začetek novega leta. Dolgo in resnobno je prvič brnel sredi novoletne noči.

Gospod Simon se je zopet zamislil: Kaj vse mu utegne prinesiti novo leto 1948! Bo tudi to leto zaključil na Slemenici? Ako bi bilo res, da Tito dobi Slemenico, se bo pač moral umakniti drugemu gospodu. Na Koroškem ne bo več potreben, ker se bo toliko nemških duhovnikov umaknilo iz južnega dela škofije, da jih bo tudi za severni del dovolj.

Ce pa se je Hubert vse skupaj le izmislil ali je kdo njega samega v Bistrici navlekel, utegne na Slemenici ostati vse pri starem. Na vsak način bi rad ostal na fari

Delovanje Slovenske skupnosti

Dr. Simčič je dobil odgovor na zahtevo za popravilo ulice Risano v Trstu. Občina pravi, da nima dovolj denarja za popravilo celotne ulice, ampak bo uredila le tiste dele, ki so najbolj potrebni popravila. Dr. Simčič je tudi zahteval, da je treba slovenski šoli v ulici Sv. Frančiška vrniti učilnico, katero so ji v začetku leta vzeli. Župan je v odgovoru svet. Joni izjavil, da je bila ustanovitev slovenskega vrta v ulici Donadoni posledica dogovora med Slovensko skupnostjo in občinskim odborom leta 1963, zaradi česar je dr. Simčič glasoval za proračun. Ista zahteva je bila postavljena pozneje ob ustanovitvi sredinsko-levičarske uprave.

Dr. Škerk je na deželi posredoval za ureditev jusarskih pravic. Dobil je odgovor, da bo to možno, ko bodo izdelane izvršilne odredbe k deželnemu statutu.

DOLINA

Na sestanku v Borštu so občinski svetovavci, kandidati in zaupniki Slovenske skupnosti obravnavali politični položaj po upravnih volitvah. V ostalem so govorili o dolinski občini, o potrebi, da namestijo slovenskega uradnika na katastrskem in zemljkrajnem uradu v Trstu, nato pa so sprejeli resolucijo o naftovodu. To zahteva je sicer sprožil dolinski župan, toda v preozkem okviru in na nezadostni osnovi. Resolucija zahteva ustanovitev novega odbora iz lastnikov vseh prizadetih zemljišč. S tem vprašanjem se mora ukvarjati novi občinski odbor, načrt za naftovodne naprave je treba spremeniti, da bodo postavljene na manj rodovitnem prostoru. Pri pogajanjih z naftovodno družbo je treba zagotoviti, da bodo dobili lastniki za razlašeno zemljo takoj izplačano odškodnino po tržni ceni in da bo podjetje nastavilo predvsem domačine.

Občinski svetovavci Slovenske skupnosti so poslali županu Dušanu Lovrihu sledeče pismo:

Pred kratkim ste v imenu občinske uprave sklicali sestanek nekaterih občanov, da bi razpravljali o problemu naftovoda. Sestanek je bil 19. t. m. Mnenja smo, da bi o tem izredno važnem vprašanju, ki utegne temeljito spremeniti življenje v naši občini, moral prvi razpravljati in sklepati novi občinski svet. Zaradi tega se zelo čudimo, da še niste sklicali njegove prve seje.

Ker zadeva postaja čedalje bolj pereča in bi vsako zavlačevanje utegnilo škodovati koristim naših občanov, Vas naprošamo, da čimprej skličete sejo novega občinskega sveta, tako da bo nova uprava končno mogla pričeti z izvrševanjem svojih nalog.

S spoštovanjem! Občinski svetovavci: Dr. Lojze Tul, Danilo Lovrečič, Fridrik Žerjal, Niko Kosmač, Mario Zahar. Dolina, 24. decembra 1964.

»Ne, mojster! V tisti hiši stanujejo trije z enakim priimkom in vsi trije so trdili, da niso prav nič dolžni. Eden me je celo vrgel skozi vrata.«

»Ta je pravi! Pojdi takoj nazaj!«

★

»Joj, joj, kaj bo z mano! Nič ga več ne prenesem! Včasih sem lahko popil deset vrčkov piva na mah!«

»In danes torej ne gre več tako?«

»Gre, a le s težavo. Po vsakem kozarcu moram spiti še najmanj en konjak, če ne, mi je slabo.«

vsaj do birmo. Če mogoče, bi v jeseni imeli v fari še misijon, ki je za to misijonsko ozemlje res zelo potreben. Nato pa, če že mora tako biti in če bodo vsi drugi odšli, bo treba počasi misliti na odhod v Ameriko. Pavel ima prav. Na Koroškem je položaj še zelo negotov. Sploh utegne kmalu izbruhniti nova vojna in zato res ne bi bilo pametno čakati nanjo na Koroškem, kjer smo vsem v napoto. A prej bo še s pripravo na birmo veliko dela. Bog daj, da bi se dotlej še drugi nacisti in bogoverci približali Cerkvi! Saj so prijazni na videz. A bogve kake naklepe nosijo v srčih. Da bi vsaj sinočnji pogovor v gostilni ne imel težjih posledic, si je že v polsnu želel dušebriznik.

RAZMEJITVENI NAPIS

Za novo leto je dušebriznik pričakoval k maši veliko ljudi. Vendar je bil nekoliko razočaran. Ko je hotel iti k oltarju, je bila cerkev še skoraj prazna. Pač pa je bilo čuti s pokopališča glasen pogovor večje skupine ljudi.

Sele malo pred pridigo so se pričele polniti klopi, vendar so bili ljudje tudi v cer-

Radio Trst A

Teden od 10. do 16. januarja 1965

Nedelja: 9.30 Slovenske zborovske skladbe. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Winnetou«. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednika Mitja Volčič in Dušan Černe. — 15.00 Znani pevci: Wilma De Angelis in Pino Donaggio. — 18.00 Po društvih in krožkih: »Društvo „Ivan Trinko“ v Cedadu«, pripravil Saša Martelanc. — 20.30 Iz slovenske folkloze: Lelja Rehar: »Barčica po morju gre«. — 22.10 Klasična simfonija.

Ponedeljek: 11.45 Beneški motivi. — 18.00 Znanstveni leksikon, pripravil Slavko Andree. — 18.30 Solistični instrumenti v času od sedemnajstega do devetnajstega stoletja. — Kurt Weill: Cestni prizori, ameriška opera v dveh dejanjih.

Torek: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijansčina po radiu: spopolnjevalni tečaj: 16. lekcija. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.30 Slovenske novele 19. stoletja: Janko Kersnik: »Ponkrčev oca«.

Sreda: 12.15 Okno v svet. — 13.30 Prijeta srečanja, izbor motivov in izvjavcev. — 18.30 Skladatelji v obeh njihovih sodobnikov, pripravil Dušan Pertot. — 19.15 Higiena in zdravje, pripravil dr. Rafko Dolhar. — 20.35 Simfonični koncert Orkestra gledališča Verdi. V odmoru (približno ob 21.10) Iz pesniških gajev: »Elio Filippo Accrocca«, pripravil Josip Tavčar. — 23.00 Črna duhovne pesmi.

Četrtek: 12.15 Za smeh in dobro voljo. Besedilo: Danilo Lovrečič. — 18.00 Italijansčina po radiu: Spopolnjevalni tečaj: 17. lekcija. — 18.30 Matko Despič: Kvartet. — 19.15 Širimo obzorja: »Televizija v Italiji in v svetu«. Napisala Mara Kalan. — 20.35 »Filumena Marturano«, drama v treh dejanjih, ki jo je napisal Eduardo De Filippo, prevedel Stojan Čigoj.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

Petek: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Z glasbenih festivalov. — 18.00 Bilo je nekoč... Venec pravljic, pripoved, legend. »Zlata ptica«. Pripravil Jurij Slama. — 18.30 Koncertisti naše dežele. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: »Prešernove gazele«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. Urednik: Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe. V odmoru (približno ob 21.30) Socialne vede, pripravil Drago Stoka. — 22.15 Lahka klavirska glasba.

Sobota: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Po društvih in krožkih: »Društvo „Ivan Trinko“ v Cedadu«, pripravil Saša Martelanc. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 15.30 Panorama tujih simfoničnih orkestrrov. — 15.55 Pesmi in plesj z vsega sveta. — 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Giuseppe Tartini« iz Trsta, ki ga vodi Giorgio Kirschner. — 17.20 Drugi Vatikanski koncil. Poročila in komentarji o Vesoljnem cerkevem zboru. — 18.00 Radijska univerza: Tone Penko: Kraška flora: »Potonika«. — 18.30 Glasbena oddaja za mladi, pripravil Dušan Jakomin. — 19.00 Slovenski moderni samospevi. — 19.15 Družinski obzornik. — Urednik: Ivan Theuerschuh. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 Oktet »Planika« iz Gorice, ki ga vodi Fran Valentičič. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danilo Lovrečič.

kvi še nemirni. A tudi med mašo jih je veliko ostalo na pokopališču in motilo službo božjo. Gospod Simon se je spomnil pogovora prejšnjega večera in bil še bolj zaskrbljen.

Po maši so ljudje brž spet odšli na pokopališče. Bili so zelo glasni. Tudi župnika je zmogla radovednost in je šel pogledat, kaj zadržuje ljudi na pokopališču in jih spravlja v tako živahen razgovor. Pa ne, da bi res že prišel Tito postavljat novo mejo!

Na pokopališču je bilo poleg rednih in priložnostnih obiskovavcev tudi nekaj takih nacistov, ki nikoli niso prišli k maši. A bolj kot njihova navzočnost, je presenetilo dušebriznika to, kar je vse te ljudi privabilo v bližino cerkve. Na sredi pokopališča je stal na nekem grobu kake tri metre visok kol, ki je bila na njem pribita deska z napisom: »Oesterreich-Jugoslawien« na eni in »Jugoslawien-Oesterreich« na drugi strani. Deska je bila na obeh koncih obsekana v obliki konice, ki sta kazali proti severu in jugu. Izgledalo je, da je bilo vse skupaj narejeno na hitro roko.

(Se nadaljuje)

G.H. MEJA 1

UVOD

Pred leti je neka revija v zamejstvu priobčevala zgodbe iz pastirovanja begunskega duhovnika Simona na Slemenici na Koroškem. Zgodbe je napisala begunska oseba, ki se je veliko gibala v duhovniških krogih v taborišču in v deželi onstran morja. Z njimi je zlasti hotela popisati razmere na Koroškem po drugi svetovni vojni. Begunci, angleška zasedba, pomanjkanje živil, povratniki iz Rusije, sprebrnjenja nekaterih odpadnikov iz katoliške Cerkve, ki so se med vojno izjavili za »bogerce« (gottgläubig), nasprotovanje nacistov, zlasti pa jugoslovanske zahteve po Spodnji Koroški — vse to se v zgodbah prepleta in podrobno opisuje.

Gospod Simon je bil na videz samostojen župnik, dejansko pa le nekak namestnik župnega upravitelja, ki je bil župnik sosednje župnije Bistrice. Bil je torej brez pravega juridičnega naslova, zgolj »dušebriznik«.

Ze od začetka je imel težave s kajzrivo

GORIŠKE NOVICE

Zadnja kočija goriških nadškofov v palači Attems

Goriški nadškof Pangrazio je daroval goriški deželni upravi kočijo, s katero so se goriški nadškofje iz svojega škofijskega dvorca vozili v stolnico k verskim slovesnostim. Zadnji se je v tej kočiji peljal v stolnico nadškof msgr. Sedej ob priliki svoje 25-letnice škofovanja. Kočija je bila dolgo vrsto let shranjena v pritličnih prostorih nadškofijskega dvorca, pozneje so jo izročili velikemu semenišču v ulici Seminario, sedaj pa se je nadškof odločil in jo daroval deželni upravi, ki bo kočijo postavila v vežo palače Attems na Kormu, kjer je deželni muzej. Kočija je izredno lepa in je bila izdelana ob koncu leta 1700 ali v začetku 1800 v posebnih kočijah delavnicah v Vicenzi. Za nas Slovence je ta kočija še izredne važnosti, saj je služila zadnjemu goriškemu slovenskemu škofu na njegovem slovesnem pohodu v stolnico.

Goriški nadškof pri zahvalnici v stolnici

Na Silvestrovo zvečer se je goriška stolnica napoinila z verniki, ki so prihitali v cerkev, da se Bogu zahvalijo za prežete dobrote in ga prosijo pomoči za novo nastopajoče leto. Goriški nadškof Pangrazio je imel ob tej priliki lep govor, v katerem je dejal, da si mora vsak človek ob koncu leta izpraševati vest, kaj je dobrega naredil v letu, ki ugaša, koliko je pripomogel k skupni blaginji in zmagi dobrega v svetu. Omenil je nato velike dogodke sv. Cerkve v letu 1964, nadaljevanje koncila in potovanje sv. očeta v Indijo in nato še dogodke v naši deželi, zlasti ustanovitve dežele Furlanija-Julijška Benečija. Sledila je zahvalna pesem in blagoslov. V jutru novega leta se je msgr. Pangrazio znova vrnil v stolnico, kjer je prisostvoval sv. maši, ki jo je daroval stolni župnik msgr. Soranzo. Pevski zbor »Lojze Bratuž« je tudi za ta prvi praznik v novem letu izvajal na koru lepo latinsko mašo, kar pa italijanski časopisi ne poročajo. O drugih zborih, ki so od vsepovsod prihajali zadnja leta v stolnico, da so tako rešili čast goriške stolnice, ki je ostala brez organista in brez zbora, so stalno in tudi na dolgo poročali. Zakaj o našem slovenskem zboru, ki nič manj častno ne rešuje ugleda goriške stolne cerkve, ni niti besede? Ogovor bi ne bil težak, a ga raje zamolčimo.

Podražitev masla v Gorici

Z novim letom se je na goriškem trgu podražilo maslo kar za 300 lir. V »starih« zlatih časih so naše mlokarice nosile maslo na dom in vse je bilo tako enostavno. Sedaj pa morajo trgovci pošiljati vzorce kupljenega masla nič manj kot v Rim, da ga tam pregledajo in dajo odobrenje za prodajo masla. Razumljivo, da to traja nekaj dni in med tem leži maslo v hladilnikih mestne klavnice in ko pride na trg, je vse prej kot sveže. Prej so se ti pregledi vršili v Trstu in vse je šlo hitreje, sedaj Trst ne ustreza več predpisom in hajdi vse maslo v Rim. Vrh tega so še začasno ukiniteli kontingent masla proste

S.K.P.D. »JOZE ABRAM« IZ PEVME priredi

v nedeljo 17. januarja 1965 ob 16.30
v *Katoliškem domu*
Drevored XX. septembra, 85

PEVSKKI GLASBENI KONCERT

Vabljeni vsi ljubitelji glasbe!

cone, ki je omogočal, da se je maslo lahko prodajalo po 200 lir ceneje v Gorici in Sovodnjah. Vse te nevesočnosti težijo sedaj goriške gospodinjice, ki morajo kupovati maslo po zvišanih cenah. Upajmo, da se bo vsa zadeva kmalu razčistila in bomo spet imeli maslo po znižani ceni.

Namesto 19 samo 13 nadstropij

Na podaljšku ulice Roma in med Mazzinijevo ulico je podjetnik Caselgrandi že pred meseci imel v načrtu zgradbo 19 nadstropne stolpnice. Občina se je temu protivila, ker bi tako visoko poslopje kvarilo ta del mesta, kjer se hiše še v starem stilu, med temi tudi goriška občinska palača. Spor med občino in podjetnikom je bil dolgo trajen, a končno je le zmagal denar, oziroma stavbenik Caselgrandi. De-

vetnajst nadstropno stolpnico je znižal za pet nadstropij, kar pomeni, da bo stolpnica na koncu Mazzinijeve ulice še vedno »streha« Gorice, saj bo imela 13 nadstropij.

Urbanist Piccinato v Gorici

V ponedeljek 4. januarja je prispel v naše mesto urbanist Piccinato, izdelovalec goriškega regulacijskega načrta. Prav je, da bi sedaj našel bolj primerna področja za stanovanjske izgradnje na podlagi zakona 167.

Na zadnji seji občinskega sveta so si vse opozicijske skupine bile edine, da je treba najti za ljudske hiše primernejša področja kakor pa so že obdelana polja in njive.

Števerjan

V zadnjih urah preteklega leta je Bog poklical k sebi 75-letno Ernesto Maraž. Ko se je zjutraj na Silvestrovo pripravljala, da gre po opravkih v Gorico, jo je zadela možganska kap. Prepeljali so jo v goriško bolnico, a ji ni bilo več mogoče uspešno pomagati. Umrta je zvečer doma. — Svojem izražamo iskreno sožalje, pokojnici pa želimo miru v Gospodu.

Slov. kat. prosv. društvo Števerjan

priredi
v četrtek 14. jan. t.l. ob 20^h
v prosvetni dvorani pri Terčičevih

I. KULTURNI VEČER 1965

o temi:

Fevdalni gradovi v goriških Brdih in življenje ob njih

predava:
prof. Rado Bednarik

Predavanje bodo spremljale skioptične slike — moški zbor ter recitacije dramskega odseka SKPD.

Danes lahko podamo sliko ljudskega gibanja v števerjanski župniji v preteklem letu. Rojenih je bilo sedem otrok (4 dečki, 3 deklice), umrlo pa je devet ljudi (7 moških in 2 ženski). Porok je bilo pet. — Edino razveseljivo dejstvo je, da so 3 od 5 novih družin ostale v Števerjanu. Verjetno več bi jih ostalo tudi v naprej, ako bi imeli primerna stanovanja. — Števerjanec s stalnim bivanjem v Števerjanu je okrog 700.

Gospodarska slika ob koncu leta 1964

Leto 1964. ni prineslo prav velikih uspehov gospodarskemu življenju tržaškega mesta. Stevilo brezposelnih je ostalo približno na višini 7.000 ljudi. Stevilo zaposlenih doseže približno 97.000 enot. Blagovni promet v pristanišču se je sukal, po še neuradnih podatkih, okoli pet milijonov ton in praktično ostal na istem kot lani.

Promet raznega blaga skozi Javna skladišča pa se je nekoliko povečal in sicer od 1.822.000 na 1.896.000 ton.

Po številu avtomobilov se pa trž. pokrajina uvršča med prve v državi. Ali pri tem moramo vedeti, da je trž. pokrajina v veliki meri lahko rečemo povečano mesto in praktično in dejansko ji manjka kmečko zaledje. Prav isto velja, ko je govora o denarnih vlogah na bančnih zavodih. Denarni obtok v mestih je vedno občutnejši, kot na deželi. Stevilo potnikov na ladjah Tržaškega Lloydja je bilo v preteklem letu kar zadostno, in sicer 80.000. K povečanju števila potnikov so pa pripomogle nekatere posebne pobude družbe, kot so križarjenja.

Na splošno gledano bi gospodarsko stanje na Tržaškem bilo sicer lahko boljše, ahi temu so krivi tudi mednarodni razvoji, splošno negativna gospodarska konjunktura v državi in pa tudi pre malo veselja do dela in ustvarjanja. Tega Trstu v njegovi slavni preteklosti ni manjkalo in upamo, da bo zato v bodoče tudi v tem oziru šlo na boljše.

ZSKP V GORICI

priredi tudi letos
na pustno nedeljo 28. februarja

TRADICIONALNO PUSTOVANJE

v *Katoliškem domu*
in vabi k sodelovanju vse organizacije
in skupine. Te naj se javijo v teku
meseca pri tajniku Zveze M. Terpinu
v Števerjanu.

Božič in novo leto smo praznovali v prijetnem krščanskem ozračju. Udeleženci polnočnice so bili prijetno presenečeni nad izvirno razsvetljavo, ki so jo pripravili fantje za božične praznike na trgu pred cerkvijo.

Dela pri župnijskem domu kljub zimi lepo napredujejo. Ako bo šlo tako kot do sedaj, bo dom že pred pomladjo pokrit!

Za župnijski dom v Števerjanu so darovali: družina Gravnar s Križišča 5.000 lir v spomin pok. očeta; Justina Komjanc 10.000 lir.

Smrt in nesreča

V torek 29. decembra so v Sempetru ob Nadiži pokopali blagega in značajnega moža Andreja Kranjca, trgovca z železnino. V Sempetru se je naselil po razmejitvi leta 1947, ko je zapustil Kobarid. Po dolgem bolehanju na srcu ga je zadela možganska kap. — Zapušča žena, sinove zdravnika dr. Slavka in Milija, ki živi z družino v ZDA, in Marjano, ki je na domu v Sempetru.

Ko je sin Mili dobil brzozjav v Chicagu, da oče umira, je takoj z zrakoplovom prišel v Evropo, a nesreča je hotela, da sta se z bratom dr. Slavkom hudo ponesečila z avtom zaradi spolzke ceste in nepredvidne vožnje nekega drugega avtomobila.

Teško prizadeti družini naše iskreno sožalje in božje tolažbe ob preizkušnji, pokojnemu očetu večni pokoj, bratoma, ki sta oba bila na naših solah in gojenca Alojzijevišča, pa želimo popolno ozdravljenje, zlasti dr. Slavku, ki bo, kot kaže, moral biti še dolgo v videmski bolnišnici.

Bilanca cestnih nesreč v preteklem letu

V naši pokrajini je cestna policija zabeležila lansko leto 587 prometnih nesreč, pri katerih je izgubilo življenje 31 oseb, 509 pa je bilo ranjenih. V tem številu pa niso vštete cestne nesreče, pri katerih so napravili zapisnik karabinerji ali drugi funkcionarji javne varnosti. Cestna policija je nadalje zabeležila 17.613 cestnih prekrškov in inkasirala nad 46 milijonov lir.

Sv. Ivan

Za nami je leto 1964. Kot vsako leto je pustilo za seboj precej vrzeli. Naši stari dobri ljudje, zvesti Cerkvi in narodu, umirajo. Kako pa je z mladino? Ne smemo se pritoževati. Pri slovenski službi božji (ki je ob nedeljah ob 7., 10., 16. uri in v Podlonerju ob 18.30) je celo kak priatek. Vedno večje zanimanje je za cerkveno petje in za organizacijsko delo. Toda stvar zadobiva nove oblike in nove smeri. To se kaže posebno v zanimanju za tisk. To zanimanje peša, tako za nabojni tisk, za literaturo, pač pa se prodaja v naši župniji več molitvenikov.

Zelo obiskane so bile božične in novoletne pobožnosti in pri slovenskih mašah in drugih slovesnostih je prišel do učinkovitega izraza slovenski zbor. Na sv. Stefan smo zabeležili novost. Zbor je izvajal Ubaldovo slovensko mašo, ki je vsem zelo ugajala. Skladatelj sam je bil na koru navzoč. Ker se ni v veljavi nova liturgična konstitucija, je celebrant imel med petjem običajno tiho mašo. Od 7. marca dalje pa bo seveda to drugače. Zato se je zbor priporočil skladatelju za nadaljnjo pomoč. Lahko brez pretiravanja zapišemo, da svetoivanski Slovenci zelo težko čakajo bogoslužnih sprememb, ki bodo nastopile na prvo postno nedeljo, in se nanje tudi pripravljajo.

Kot je list že poročal, je v teku zgradba novega sedeža slovenskih demokratičnih organizacij. Kot se lahko vsakdo prepriča, če obišče stavbišče, delo lepo napreduje. Zato pa so bili naši dobrotniki v decembru zelo darežljivi: nabrali so 260.640 lir. Bog

jim ta dar obilno povrne! Trdno pa zaupamo, da njih gorečnost ne bo opešala v novem letu, posebno sedaj, ko delo napreduje in bo vedno bolj blizu pokritje zgradbe. Poslopje je ne daleč od nove slovenske šole. Za sedaj je najlažji dohod po ulici Brandesia. Pri številki 25. se vstopi na stavbišče skozi visok obok, ki ga zapirata mala lesena vratca, ki niso nikoli zaklenjena ter se zapirajo z navadno kljuko. To so le začasna vratca, ki se bodo na podlagi vključene pravice prostega vstopa odstranila. Do svetoivanske cerkve vodi trije tramvaji, štev. 6, 3 in 9. Od tu se zavije mimo cerkve na levo (50 do 60 metrov), nato se gre na desno navzgor po Brandesiji. Možno je priti z avtom prav na stavbišče. Ko bo delo končano, bo prostor okrog in okrog ograjen in pripraven za parkiranje.

Srečno in blagosloveljeno novo leto!

Repentabor

V otroškem vrtcu v Repentaboru se je vršilo tudi letos dne 24. decembra na pobudo Občinske podpomo ustanove razdeljevanje božičnih daril vsem otrokom, ki obiskujejo otroški vrtec in osnovno šolo.

Slovesnosti so se udeležili: predsednik g. Josip Doljak in odborniki, gospod župan Mihael Guštin in člani občinskega odbora ter poveljnik orožniške postaje na Opčinah.

K dobremu uspehu tega praznika so pripomogli z denarnimi sredstvi:

tržaška prefektura	45.000 lir
tržaška hranilnica	20.000 »
kamnomolom tvrdke F. Zaccaria	25.000 »
kamnomolom	
tvrdke Cava Romana	20.000 »
kamnomolom	
tvrdke Marmifera Gorlato	10.000 »
kamnomolom	
Petrovičizza Cooperat. Marmi	3.000 »
Josip Škabar, trgovec	5.000 »
Angeja Gregoretta, trgovka	3.000 »
Ludvik Gustin, trgovec	2.000 »
Karel Gustin, trgovec	2.000 »
Ivan Kutin, gostilničar	2.000 »

Vsem skupaj se podporna ustanova prav pristrčno zahvaljuje tudi v imenu vseh obdarovanih otrok.

J. GRDINA

PO SEVERU IN JUGU

Letos je izšel v Celovcu zanimiv potopis z naslovom »Po severu in jugu«. Pravzaprav bi se moral glasiti Po vzhodu in zahodu, saj gre za države, ki ležijo v smeri od evropskega Vzhoda do Zapada: Sovjetska zveza, Poljska, Češkoslovaška, Francija, Španija, Portugalska.

Potopis je izšel pri celovski Mohorjevi družbi, založil ga pa je in izdal Jože Grdina, Slovenec iz Združenih držav Severne Amerike. Mož je v prvi svetovni vojni padel v rusko ujetništvo, se srečno vrnil v času ruske revolucije v Slovenijo, odslužil v novi Jugoslaviji vojaški rok ter se nato l. 1920. izselil v ZDA, kjer še danes živi.

Leta 1960 si je zaželel še enkrat videti kraje svojega ujetništva. Tako je nastal omenjeni potopis, ki se ga res splača prebrati. Pisan je izredno poljudno, pa na živahen način in kar mu daje posebno vrednost, so razni vložki iz zgodovine krajev in oseb, ki jih opisuje.

A. PERTOT

TRST ul. Ginnastica št. 22 - tel. 95998

30 LET OBSTOJA TVRDKE

Ob tej priliki vam nudimo blago po izredno nizkih cenah: Podloge - Žensko in moško blago - Odeje - Ženski in moški dežni plašči - Osebnostno in hišno perilo - Srajce - Nogavice - Galanterije

Dežni plašči »Lilijon«	L 1.950
Moški in ženski dežni plašči »Gabardine«	L 3.900
Kompletne podloge za moške obleke	L 1.400
Zimske srajce (flanela)	L 1.100

VSAK NAKUP V NASI TROGOVINI POMENI

PRIHRANEK IN DOBRA KVALITETA

OBVESTILA

SOLSKO SKRENISTVO V GORICI sporoča, da je na vpogled časna lestvica o namestitvi učnih moči na višjih srednjih solah v smislu člena štev. 2, zakona št. 11122, z dne 3. novembra 1964.

DAROVI

Za *Katoliški dom*: N. N. 10.000; N. N. 10.000; družina Vetrici 10.000; N. N. 1.000; družbenica R. M. v spomin pok. mame g. voditelja 5.000; N. N. 1.000; N. N. 3.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 3.000; N. N. 500; Bremelj Stefanija 2.000; I. H. 3.000; M. K. 1.000; Doles Fortunat 1.000; v spomin pokojnega Avgusta Krapec daruje dr. Nikolaj Tončič 2.000 lir.

Vsem darovavcem Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Širite „Katoliški glas“